

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **M.. F. a spol.** pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 To 37/2013 na neverejnom zasadnutí 20. júna 2013 v Bratislave o návrhu obžalovaných M.. F. a A. F. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaných M.. F. a A. F. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 To 37/2013 **s a o d n í m a** Krajskému súdu v Košiciach **a p r i k a z u j e s a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom z 20. decembra 2012 sp. zn. 2 T 98/2009 uznal obžalovaných M.. F. a A. F. za vinných z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaného M.. F. aj z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to boli odsúdení obaja obžalovaní podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a obžalovaný M. F. aj za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., a to obžalovaný M. F. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov a obžalovaná A. F. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Výkon uloženého trestu bol obom obžalovaným podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podali obaja obžalovaní odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. 1. 518), ktoré odôvodnili osobitným písomným podaním prostredníctvom svojej obhajkyne ako aj vlastným podaním z 3. mája 2013 (č. 1. 539 – 548).

Obaja obžalovaní súčasne s odvolaním doručili na súd prvého stupňa námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Košiciach (č. 1. 549 - 551), ku ktorej pripojili kópiu časti zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9. decembra 2012.

V dôvodoch svojej námietky uviedli, že v trestnom konaní boli poškodené A. H. a MUDr. A. S., ktoré sú matkou, resp. sestrou sudcu Krajského súdu v Košiciach JUDr. V. H., ktorý v predmetnej veci vypovedal aj ako svedok. Z pripojenej zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že JUDr. H. sa snažil ovplyvňovať z titulu svojho postavenia príslušníka polície, ktorý zaistoval dôkazy na mieste činu. Menovaný sa už v minulosti snažil ovplyvňovať príslušné orgány, preto majú obavu, že by sa tak mohlo stať aj v konaní o ich odvolaní, keďže sudcovia sú jeho kolegami. Navrhujú preto vylúčiť všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach z konania a rozhodovania o ich odvolaní.

Trestná vec bola 3. júna 2013 predložená na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Košiciach, pričom vec bola pomocou technických prostriedkov pridelená na vybavenie pod sp. zn. 5 To 37/2013 do senátu JUDr. A. Kohútovej, ktorého ďalšími členkami sú JUDr. Zuzana Homzová a JUDr. Katarína Nemešová. Podľa Rozvrhu práce na rok 2013 Krajského súdu v Košiciach prácu v senáte 5 To riadi JUDr. A. Kohútová, ktorá predmetnú vec pridelila JUDr. Zuzane Homzovej ako predsedníčke senátu. Vzhľadom na námietky obžalovaných príslušná predsedníčka zabezpečila vo veci vyjadrenia ostatných členov trestnoprávneho kolégia krajského súdu a vec bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako návrh obžalovaných na odňatie a prikázanie veci v mysle § 23 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v posudzovanej veci sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegáciu veci inému

súdu toho istého druhu a stupňa v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko bol pre takýto postup preukázaný dôležitý dôvod.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú je potrebné dôsledne zachovávať, najmä pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 23 Tr. por.

Odňatie a prikázanie veci podľa citovaného ustanovenia je výnimkou z vyššie uvedenej ústavnej zásady. Dôležité dôvody v zmysle § 23 Tr. por. môžu byť dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania. Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. patrí aj **vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z rozhodovania**.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom, alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednávanou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo dotýka, sú najmä strany trestného konania.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, teda i sudcu, je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je nevyhnutné zaistiť, aby sa na rozhodovaní nepodieľal sudca, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosť o jeho spôsobilosti rozhodovať nestranne. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že pojem nestrannosť súdu má dva aspekty. Nestačí, že samotný sudca sa subjektívne necíti byť zaujatý vo vzťahu k účastníkom konania alebo k veci samotnej. Subjektívna nestrannosť sudcu sa totiž prezumuje, až kým nie je preukázaný opak.

Na druhej strane objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych skutočností. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút, či funkcie, ktoré zastával. Nestrannosť sudcu sa teda musí objektívne javiť aj v očiach verejnosti a najmä strán trestného konania a predovšetkým obvineného.

V posudzovanej veci najvyšší súd nemá dôvod pochybovať o tom, že menšia časť sudcov príslušného kolégia krajského súdu (celkovo 6) sa subjektívne necíti byť zaujatá, hoci JUDr. V. H. poznajú ako svojho kolegu, ktorý je členom obchodného kolégia krajského súdu. Na druhej strane zo spisu vyplýva, že JUDr. V. H. je synom, resp. bratom poškodených v tomto trestnom konaní, pričom bol v prípravnom konaní vypočutý ako svedok (č. l. 142 - 144). Okrem toho zo spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na hlavnom pojednávaní 9. decembra 2012 (č. l. 412 - 415) bol súdom vypočutý svedok R. R., bývalý príslušník policajného zboru, ktorý bol kritického dňa vyslaný na miesto incidentu. Z jeho výpovede vyplynulo, že tam bol prítomný aj V. H., ktorý sa snažil na neho vplývať z titulu svojho postavenia na krajskom súde.

Zistiac uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prerokúvanej veci sú dané závažné dôvody k tomu, aby predmetná trestná vec bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. odňatá príslušnému súdu a prikázaná na rozhodnutie inému vecne príslušnému súdu. Uvedeným postupom sa podľa názoru najvyššieho súdu zabezpečí potrebná objektívnosť a nestrannosť konajúceho súdu. V neposlednej miere sa uvedeným postupom predídne prípadným ďalším námietkam obžalovaných, ktorá skutočnosť môže viesť k ukončeniu celého trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu obžalovaných vyhovel, odňal trestnú vec obžalovaných Krajskému súdu v Košiciach a prikázal ju na prerokovanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. júna 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová